

potpuno. Kada mi ne uspemo da ispunimo čak i najmanje Božije zapovesti, mi ga izneverujemo i lišavamo ga onoga što on zaslužuje. Svaka laž koju si rekao, svaka mrska reč koju si izgovorio, svaka ohola, sebična ili pohotljiva pomisao koju si ikada imao, svaki greh koji si ikada počinio, bila je uvreda prema Bogu — nasilje protiv Svemogućega.

Sveto pismo nam govori da niko ne može otići u nebo pokušavajući da drži Božije zapovesti: *Znamo da sve što Zakon govori, govori onima koji su pod Zakonom, da sva usta umuknu i da ceo svet bude kriv pred Bogom. Stoga se pred njim niko neće opravdati delima Zakona jer posredstvom Zakona dolazi samo spoznanje greha (Rimljanima 3:19-20).*

Zašto ne mogu da ugodim Bogu?

Sveto pismo uči da su svi ljudi, uključujući i muslimane i hrišćane, rođeni kao grešni. Prvi čovek i žena, Adam i Eva, izabrali su da se pobune protiv Boga. Posredstvom njihove odluke da sagreše, celo čovečanstvo je upalo u stanje greha i bede. Svako od nas, po prirodi, želi da vlada nad svojim životom i da se udaljuje od Boga. Čak i „dobra“ dela koja mi činimo uprljana su grešnim pobudama i željama. Sveto pismo kaže da je naša pravednost kao nečista haljina pred Bogom. U grešnom stanju u kakvom se mi nalazimo ne postoji ništa što možemo da učinimo da bismo mu ugodili.

Kako on može da očekuje od nas da budemo savršeni?

Sveto pismo uči da je Bog onaj koji nas je stvorio. On nam daje svaki dah. On nas poseduje. Naša tela pripadaju njemu, i sve što imamo

njemu pripada. Stoga on ima pravo da očekuje poslušnost. Bog ne može da trpi greh; on je savršeno pravedan i ne može da dozvoli da ijedan greh prođe nekažnjeno. Sveto pismo kaže za Boga: „*Čiste su oči tvoje da ne možeš gledati zlo, i bezakonje ne možeš gledati. . .*“ (Avakum 1:13).

Božiji savršeni zahtev je da sav greh mora da se kazni smrću. Sveto pismo kaže da zbog toga što odbijamo da dozvolimo Bogu da vlada našim životima, mi gomilamo gnev na nas za dan Božijeg gneva, kada će njegov pravedan sud biti otkriven. „*Pred gnevom njegovim ko će se održati? I ko će se opreti jarosti gneva njegovog?*“ (Naum 1:6).

Ali, nije li Bog milostiv?

Da, Bog je milostiv, ali njegova savršena pravednost ne dozvoljava mu da jednostavno „gurne tvoje grehe pod tepih“. Božija savršena pravednost zahteva da se kazna primeni za svaki pojedinačni greh koji si ikada počinio. Ako bi Bog samo oprostio greh i pustio da prođe nekažnjeno, onda on ne bi bio Bog savršene pravde. Budući da smo ti i ja odbili Božiju vladavinu nad našim životom (i stoga smo krivi za pobunu), pravedna kazna je večna smrt. Mi zaslužujemo da budemo zauvek odbačeni iz Božije prisutnosti u mesto koje se zove pakao. „*Strašno je pasti u ruke Boga živoga!*“ (Jevrejima 10:30-31).

Onda, postoji li ikakva nada?

Ako razumeš ono što si dosada pročitao, možda se pitaš: postoji li ikakva nada za nas? Postoji li neki način da izbegnemo strašan gnev Božiji prema našem grehu?

Ono što mi nikada ne bismo mogli da učinimo, Bog je učinio!

Dok je Avram išao sa svojim sinom prema gori gde je trebalo da ga žrtvuje, njegov sin je pitao: „Eto ognja i drva, a gde je jagnje za žrtvu?“ A Avram mu je odgovorio: „Bog će se, sinko, postarati za jagnje sebi na žrtvu.“ Ova izjava je bila proročka i ukazivala je na događaj gde će Bog žrtvovati savršeno jagnje da bi uklonio greh svog naroda.

Mnogi proroci u Starom zavetu opisuju ovaj događaj i ovo „jagnje.“ Isaija, prorok koji je živeo oko sedamsto godina pre nego što je Isus Hristos bio rođen, govorio je o ovom „jagnjetu“: *Ali on bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kazna beše na njemu našega mira radi, i ranom njegovom mi se iscelismo. Svi mi kao ovce zadosmo, svaki nas se okrenu svojim putem, i Gospod pusti na njega bezakonje svih nas. Mučen bi i zlostavljen, ali ne otvori usta svojih; kao jagnje na zaklanje vođen bi i kao ovca nema pred onim koji je striže ne otvori usta svojih (Isaija 52:13-53:7).*

Ranije, Isaija je takođe rekao za njega: *Zato će vam sam Gospod dati znak; eto devojka će zatrudneti i rodiće sina, i nadenuće mu ime Emanuilo (Isaija 7:14).* (Emanuilo znači „sa nama Bog“). On je takođe prorokovao i ovo: *Jer nam se rodi dete, sin nam se dade, kome je vlast na ramenu, i ime će mu biti: divni, savetnik, Bog silni, Otac večni, knez mirni (Isaija 9:6).*

Jagnje Božije

Kada je prorok Jovan krstitelj prvi put video Isusa, rekao je: *Evo Jagnjeta Božijeg, koje odnosi grehe sveta!* Isus je bio Pomazanik izabran od Boga da umre kao naša zamena. Hrišćani veruju samo u JEDNOG Boga, koji je čudesno došao na ovu zemlju kao čovek da bi nam omogućio da pred njim budemo pravedni.

Bog je u prošlosti mnogo puta i na razne načine govorio našim praocima preko proroka, a u ove poslednje dane progovorio je nama preko Sina, koga je odredio da bude naslednik svega, čijim posredstvom je i svet stvorio. On je odsjaj Božije slave i pravi odraz njegovog bića, koji sve nosi svojom silnom rečju. Pošto je izvršio očišćenje od greha, seo je zdesna Veličanstvu na nebesima (Jevrejima 1:1-3).

Dobra vest

Bog toliko voli svet da je poslao svog sina Isusa na ovu zemlju da uzme na sebe našu kaznu. Pre 2000 godina Bog Sin je postao čovek, živio je savršenim životom, i onda je umro kao žrtveno jagnje, voljno preuzevši na sebe naše grehe. Gnev Božiji je bio izliven na njega, umesto na nas. Bio je bičevan, tučen, i prikovan na krst iako nikada nije sagrašio. Njegova žrtva je zadovoljila Božije zahteve tako da Bog može da nam oprosti sve naše grehe i da još uvek bude savršen u svojoj pravdi.

Ako se pouzdate u Isusa, primićete oproštenje greha jednom zauvek. *Svi proroci svedoče za njega da svako ko veruje u njega, preko njegovog imena prima oproštenje greha (Dela 10:43).*

Pobeda je proždrla smrt

Isus, iako je umro, nije bio poražen. Tri dana kasnije, ustao je iz mrtvih (u telu i duhu). Tokom narednih četrdeset dana, videlo ga je preko petsto ljudi, i bio je vaznet na nebo da sedi s desne strane Bogu kao Gospod i Sudija nad svim. Isus je obećao da će se vratiti da vaskrsne sve mrtve (telesno) i da sudi svim ljudima. On će ponovo stvoriti nebo i zemlju gde će njegov narod zauvek živeti s njim u blaženstvu, a svi oni koji ga ne poznaju biće zauvek bačeni u pakao.

Pokaj se i veruj

Bog ti zapoveda da se pokaješ (da se okreneš od svojih greha k Bogu) i da veruješ u Isusa kao tvoju jedinu nadu. Isus je rekao: *Ko pokuša da sačuva svoj život, izgubiće ga; a ko izgubi svoj život, sačuvaće ga (Luka 17:33).* Molim te da predaš svoj život Isusu. Tvoj život će se zauvek promeniti. To će biti početak zajednice sa Bogom kao tvojim nebeskim Ocem. Njegova Reč (Biblija) je puna uputstava i obećanja za tebe. Čitaj je svakodnevno (novozavetna knjiga Evandjelje po Jovanu je dobra polazna tačka) i razgovaraj sa hrišćaninom koji ti može pomoći da razumeš šta ona uči.

Ali ako odbiješ da veruješ . . .

Znaj da ako istraješ u razmišljanju da možeš steći Božiju naklonost na osnovu svojih dobrih dela, onda *nema žrtve za grehe, nego samo strašno iščekivanje Suda i žestine ognja koji će proždreti Božije protivnike (Jevrejima 10:26-27).*

Da li se hrišćanstvo razlikuje od islama?

Više puta sam čuo kako ljudi govore da su islam i hrišćanstvo u osnovi isti. Uostalom, obe ove religije tvrde da služe i klanjaju se Bogu Avramovom. I jedni i drugi veruju u jednog Boga koji je Tvorac svega; i jedni i drugi uče o Isusu.

Da, ima nekih sličnosti između hrišćanstva i islama, ali takođe ima i nekih veoma važnih razlika. Na primer, ako razmotrite pitanje **kako mogu da odem u nebo**, uvidećete da se islam i hrišćanstvo u pogledu ovoga uopšte ne slažu. U stvari, u pogledu ovoga hrišćanstvo se u potpunosti razlikuje od svih ostalih svetskih religija. One uče da možete otići u nebo pokušavajući da živite dobrim životom; hrišćanstvo uči da naši pokušaji da živimo dobrim životom NIKADA ne mogu da nas odvedu u nebo.

Misliš da nisam dovoljno dobar?

Postoje mnogi religiozni ljudi, uključujući i muslimane, koji pokušavaju da žive dobar život, i kada ih uporedite sa drugim ljudima, oni ostavljaju utisak da su ljubazniji i časniji. Ali kada ih uporedite sa Božijim standardom, oni veoma zaostaju. Bog zaslužuje i zahteva potpunu poslušnost. On nam govori da ga volimo SVIM srcem svojim, SVOM dušom svojom, i SVOM mišlju svojom, SVE vreme, neprekidno i